

از شگفتی های آفرینش خالق بی همتا ، اسرار پیچیده حکیمانه در آفریدن خفاشان است. شب را چونان چراغی برمی گزیند تا در پرتو تاریکی آن ، روزی خود را جست و جو کند .

به مورچه و کوچکی جثه ی آن بنگر که چگونه عظمت خلقت او با چشم و اندیشه ی انسان درک نمی شود .
بر فراز گردن طاووس ، به جای بال کاکل سبز رنگ و پرنقش و نگار روئیده است .

کیست آن صورتگر ماهر که بی تقلید غیر این همه صورت برد بر صحنه هستی به کار کشور ما همواره ، سرزمین سپند فر و فروغ و فرزانی و فرهیختگی بوده است.

فرزندم ، هوشمند دلبندم ، ایران سرزمین ما سرزمینی است بس کهن که دیری در درازنای تاریخ خویش بزرگترین و آبادترین کشور جهان بوده است .

فرزندم من می دانم و بی گمانم که تو ایران را از بن جان دوست می داری زیرا تو از تبار ایرانیان نژاده و آزاده هستی .
تویی که بر فرّ و فروغ ایران خواهی افزود و چشم جهانیان را به خیرگی خواهی گشاد .

مبادا گذر شتابان عمر را مسخره بگیری یا به حرف بزرگترهایتان گوش نکنید .

در نوجوانی هرگز در خیال کسی نمی گنجد که در آینده به انسانی بی عاطفه و بداخلاق تبدیل شود .
تصوّر همه از آینده یک زندگی آرمانی ، منطقی و سرشار از عشق و عاطفه و انسانیت است

می باش به عمر خود سحر خیز
از خواب سحرگهان بپرهیز

عرض کرد : آری به قدر می گویم و بی موقع و بی حساب نمی گویم . به قدر مستمعان می گویم .

حد من نیست ثنایت گفتن
گوهر شکر عطابت سفتن